

πολεμούμενοι οἱ Ἕλληνες δὲν εἶχαν ἄλλην ἐλπίδα σωτηρίας εἰμὴ τὴν φυγὴν. Ἄλλὰ καὶ ἡ φυγὴ δὲν ἦτο κατορθωτὴ εἰμὴ διὰ μέσου τοῦ ἐχθρικοῦ ἵππικοῦ. Ἐχοντες λοιπὸν τὸν θάνατον ἐνώπιόν των ὤρμησαν ἀνάμεσον τοῦ ἵππικοῦ καὶ ἔπαθαν δεινὴν θραῦσιν· ὑπερπεντακόσιοι ἐφονεύθησαν, ἐν οἷς καὶ ὁ Μῆτρος Μποταῖτης, ὁ Θύμιος Ξύδης, ὁ Βασίλης Χορμόβας καὶ ὁ Κώστας Πετρόπουλος, πολλοὶ δὲ ἠχμαλωτισθησαν, ἐν οἷς καὶ ὁ Ζαφειρόπουλος· ὁ δὲ Μπότσαρης ἐκινδύνευσε νὰ πιασθῆ ὡς βραδύπους, καὶ ἐσώθη διὰ τῆς εἰς αὐτὸν ἀφοσιώσεώς τινων τῶν συντρόφων του, ἀπομακρυνάντων αὐτὸν χειροβάστακτον.

Μετὰ τὴν φθορὰν ταύτην τὰ ἐναπολειφθέντα στρατεύματα τῆς στερεᾶς Ἑλλάδος, γογγύζοντα κατὰ τοῦ προέδρου ὡς θέσαντος αὐτὰ ὑπὸ θαλάσσιον ἀρχηγόν, δὲν ἠθέλησαν νὰ διαμείνωσιν ἐν Πελοποννήσῳ, ὡς ἐπεθύμει ἡ κυβέρνησις, καὶ ἀνεχώρησαν εἰς τὴν στερεὰν Ἑλλάδα.

Εἶχεν ἤδη ἐκπλεύσει ἡ ὑπὸ τὸν Μιαούλην πρώτη μοῖρα, καὶ ζητήσασα εἰς μάτην τὸν ἐχθρὸν κατὰ τὰ παράλια τῆς Πελοποννήσου εἶχε πλεύσει πρὸς τὴν Κρήτην. Δεινὴ τρικυμία ἐπῆλθε κατὰ τὸν πλοῦν, ἐβλάβηθησαν πολλὰ τῶν πλοίων, καὶ τὸ πυρπολικὸν τοῦ Κανάρη συγκρουσθὲν μετὰ τῆς ναυαρχίδος ἐβυθίσθη, ἀλλ' ὅλοι οἱ ἐμπλέοντες παρὰ ἓνα διεσώθησαν. Τὴν δὲ 30 μαρτίου συνέλαβεν ἡ μοῖρα αὕτη δύο αὐστριακὰ φέροντα τροφὰς εἰς Πρέβεζαν καὶ τὰ ἔστειλεν εἰς Ναύπλιον· τὴν 2 ἀπριλίου προσωρμίσθη ἐν Νεοκάστρῳ, ἐνδιέμεινε τρεῖς ἡμέρας καὶ τὴν 5 ἀπέπλευσε καταλιποῦσα ἐν τῷ λιμένι 5 πλοῖα, ἐν οἷς καὶ τὸν Ἄρην τὸν ὑπὸ τὸν Ἀναστάσην Τσαμαδὸν ἀρχηγὸν τῆς πεντάδος ταύτης. Τὴν δὲ 7 εἰσέπλευσεν εἰς Βάτικα, καὶ τὴν ἀκόλουθον ἡμέραν μαθοῦσα ὅτι ὁ ἐχθρικός στόλος ἔτοιμος ἦτο ν' ἀποπλεύσῃ, ἀνήχθη εἰς συνάντησίν του, κατέπλευσε τὴν 9 ἔξ